

Láska, matematika a inteligentní humor

Lukáš Hejlík a projekt LiStOVÁní nejsou pardubickým divákům vůbec cizí. Do Pardubic se podívali už poněkoličkáte. Scénické čtení z knihy **KDYŽ PANDA TANČÍ** je složeno ze dvou herců. Zmíněný Lukáš Hejlík a Pavel Oubram diváka provázejí příběhem plni lehkosti a humoru. I když je to příběh s velmi vážnou zápletkou.

James Gould-Bourn, autor knihy Když panda tančí, popisuje osud hlavního hrdiny Dannyho, který při autonehodě ztratil svou manželku. Syn Will od té doby nepromluvil a jejich vztah velmi vážne. Danny dokonce dostane v práci padáka, zvednou mu nájem a bez práce nesežene práci nikde. Dokonce ani venčení psů. Nenapadá ho už nic jiného než si začít vydělávat jako tančící panda v parku. Do parády si ho vezme tanečnice Krystal a pomáhá mu se naučit nějaké taneční kroky. Přijde den, kdy v parku zahlédne svého syna Willa a pomůže mu dostat se z rvačky. Potom Will začne mluvit, avšak pouze s pandou v parku. Příběh vrcholí, kdy si otec opět získá důvěru svého syna a vyhraje soutěž pouličních umělců. Strhující příběh o vztahu otce a syna, který je pochroumaný společným traumatem, herci předávají tak lehce. Momenty hysterického smíchu se střídaly s vážným tichem, u kterého i slza ukápla. Jejich herectví podpírá jazyk knihy tak, jako by byli spoluautory. Zároveň se nebojí z role vystoupit a okomentovat nastalou situaci. Komunikují s publikem, které je celou dobu trochu přisvíceno tak, aby na něj herci viděli. Můžou tak hned navazovat na reakce publika. Dochází k pocitu, že právě vám doopravdy čtou vybrané pasáže z knihy. K velmi kvalitnímu divadelnímu zážitku jim stačí pouze kniha, reproduktor a jeden kostým pandy. Vzhledem k tomu, že panda opravdu tančí, tak se v představení dočkáme i spousty zajímavých tanečních kreačí. AnŘ

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Ubytování zajišťuje:

Významní sponzoři:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

22. GRAND FESTIVAL SMÍCHU
22. dubna – 4. května

Přijďte si to užít zblízka!

VII. úterý 3. května 2022
FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Městské divadlo Brno

Na GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích s velkým potěšením (díky za pozvání!) odehrajeme komorní muzikál **PRVNÍ RANDE**, který podle knihy Austina Winsbergra napsali Alan Zachary a Michael Weiner. Tuto muzikálovou komedii o krizi mezilidských vztahů jsme v Městském divadle Brno poprvé uvedli 9. října 2021 v evropské premiéře.

Je tomu asi tak deset let, co jsem si povídal se svým o jednu generaci starším kolegou režisérem z Německa. Stýskal si, jak se pro něj svět proměnil k horšímu. Uvedl to na příkladu cestování vlakem. Kdysi nastoupil do kupé, v němž si se spolucestujícími mohl popovídat, navázat přátelství a třeba i vztah. Dnes, když vstoupí do kupé, ho už málokdo byt jenom pozdraví. Všichni jsou zahleděni do svých mobilů nebo notebooků... jako by se jejich životy propadly do nutnosti být za každou cenu v neustálém spojení s „celým světem“. Muzikál První rande je smutným, avšak zároveň báječně vtipným svědectvím o tom, jak lidé současného světa ztratili schopnost běžné komunikace, jak zoufale složitě a těžce hledají partnera. Upozornil mě na něj můj norský kamarád Fred Olav Johannessen s tím, že se podle jeho názoru jedná o nejobtavnější dílo z oblasti hudebního divadla. Nesmírně rád se s ním ve prospěch dobrého divadla ztotožňuji. Ovšem zároveň se bojím, že naší dnešní mizerné mezilidské komunikaci se dá už sotva nějak rozumně pomoci...

Stanislav Moša, režisér a ředitel MDB

Jsem Pardubicím vděčný za to, že tento festival pořádají, říká STANISLAV MOŠA

STANISLAV MOŠA je režisérem a ředitelem v Městském divadle Brno. Má na svém kontě mnoho úspěšných inscenací nejen v Česku, ale i v zahraničí. Zároveň stál za nápadem i realizací provozu soudobé Hudební scény, která vznikla jako druhá divadelní budova Městského divadla Brno. Dnes můžeme na festivalu vidět muzikálovou komedii **První rande**, kterou zrežiroval.

Jak do dramaturgie vašeho divadla zapadá muzikálová komedie První rande?

Pro Činoherní scénu připravujeme v sezóně pět inscenací, z nichž jedna je hudebního charakteru, na Hudební scéně pak realizujeme tři až čtyři velké hudební tituly. Od začátku v roce 2004, kdy se Hudební scéna otevřela, je hlavní premisou našeho usilování uvést přinejmenším jeden původní titul. Z hlediska světové dramaturgie pak hledáme inscenace, které zatím ještě v České republice uvedeny nebyly, jako právě např. První rande.

Inscenace První rande pojednává o mezilidských vztazích. Co vám přijde jako nejpodstatnější aspekt, který je potřeba při překonávání překážek ve vztazích mezi lidmi?

Mezilidská chemie funguje naprosto nepředpokladatelně. Já jsem byl ve svém životě svědkem různých rozchodů a setkávání se. Je to de facto neuchopitelné, nepochopitelné, kde se v lidské duši odehraje to, že se jedna lidská bytost setká s druhou a vše zafunguje tak, aby spolu mohli existovat. Návod nezná nikdo na světě. Komunikace je základ. Kolikrát člověk nemusí ani mluvit, stačí pohled nebo gesto, které je mnohokrát výmluvnější.

Co je na příběhu inscenace První rande nejzajímavější?

Na příběhu je báječné to, co do něj vetklí už autoři samotní – život se má brát s humorem a s nadhledem. Vše, co se kolem dvou hlavních postav odehrává, je konfrontováno s jejich alter egy, což je zde zásadní. Objevují se jejich představy, představy jejich přátel, rodičů a tak dále. Autoři jdou do každé situace s cílem ji trochu shodit, abychom se nebrali tak vážně a uměli si ze všeho, pokud možno, udělat legraci. Na příběhu je senzační i to, jak je pestrý, rozkvetlý a kolik má křížovatek, z nichž každá má svou důležitost. Příběh sice spěje k nějakému cíli, ale nejdůležitější je zde cesta a analýza jednotlivých situací.

Co je podle vás to nejhorší, co by se člověku mohlo na prvním rande stát?

Kdysi mi jedna moje paní profesorka řekla, že režisér by měl čas od času také prozradit něco sám o sobě. Tak tedy: já jsem nikdy nešel na první rande s tím, že bych mohl být odmítnut. Samozřejmě jsem tam nešel proto, že bych jen něco zkoušel, byl jsem do té bytosti zamilován, nějak mi konvenovala a chtěl jsem s ní vytvořit konkrétní vztah. Říkal jsem si, že když je to u mě už tak daleko, tak jí to prostě musím říct. A moje nejhorší představa byla, že se rychle dozvím, že NE, a všechny mé sny o tom, jak to bude báječné a krásné, budou jedním slovíčkem smeteny.

Co říkáte na festival zasvěcený výhradně komediím?

Já jsem Pardubicím vděčný za to, že tento festival pořádají. Myslím si, že je obecně dobře, že se lidé na divadelních festivalech setkávají. Tyto přehlídky umožňují koncentrovaně zhlédnout, co se děje tam i onde.

SaP

VČD má jeden z nejlepších souborů, tvrdí LIBUŠE ŠVORMOVÁ

Herečka **LIBUŠE ŠVORMOVÁ** přijela na GRAND Festival smíchu, aby jako patronka zaštitila domácí představení **Společenstvo vlastníků**. Divadelní hvězda Městských divadel pražských a mnoha filmů v rozhovoru zavzpomínala na své pardubické angažmá a oblíbené role.

Už jste někdy GRAND Festival smíchu navštívila?

Na festivalu jsem jako patronka už poněkolkáté a nikdy jsem se nezklamala. Mám Východočeské divadlo moc ráda, bylo to mé první angažmá po DAMU, hrála jsem tady tři roky.

Co se vám na Východočeském divadle líbí dnes?

Myslím si, že má jeden z nejlepších souborů mezi mimopražskými divadly. Soubor je dobře budovaný a věkově rozvrstvený, což bylo vidět i v dnešním představení.

Jak byste pardubické Společenstvo vlastníků zhodnotila?

Bylo velice hezké. Jako mnozí jsem viděla film Vlastníci, pokud si ovšem diváci myslí, že už příběh znají, musím jim říct, že pardubická inscenace je úplně jiná. Je mnohem komediálnější, vypointovaná. Na filmu jsem ocenila, že je dobře natočený, ale dnes jsem se opravdu smála.

Na jakou svou komediální roli ráda vzpomínáte?

Zvláště komediální role jsem asi neměla, ale hrála jsem třeba Wildova Ideálního manžela nebo tady v Pardubicích Ze života hmyzu. To byla krásná inscenace, tehdy tady byl ještě Jiří Hrzán a pan Somr, který tu se mnou začínal. Když jsem zrovna nehrála v divadle, připravila jsem jeden večer ze soudniček od Františka Němce, jmenovalo se to Dáma na pavlači, a to byla opravdu legrace. A pak také hraju s Petrem Nárožným v inscenaci Víš přece, že neslyším, když teče voda, na které se diváci vroucně baví. Jedná se o tři aktovky a ta naše vypráví o dvou téměř senilních lidech, kteří říkají velmi legrační věci.

Společenstvo vlastníků je původní česká hra, jaká je podle vás nejlepší česká komedie?

Je jich bohužel strašně málo. V osmdesátém devátém jsme si mysleli, že se vyklopí šuplíky her, které se nesměly hrát, a začnou se objevovat nové. Dneska může každý hrát všechno, protože nemůže být zavřený za to, že napíše politickou hru, a přesto je her strašně málo. Moc mě mrzí, že se nedělá politická satira, ta jako by zmizela. Voskovec a Werich šli za první republiky tvrdě do vlády, dneska si nikdo netroufne. Původních novinek je opravdu jako šafránu. Jsem ráda, že se Společenstvo vlastníků chytlo a hraje se.

NaB